

KI. 18:22

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Det er korrekt, at ligesom sidst har den ordfører, der ikke er til stede, ej givet mig en tale, men jeg skal prøve at klare det alligevel. Det skal jeg egentlig gøre ved at henvise til ministerens bemærkninger, og som andre har sagt, er det jo sådan set allerede bestemt, at vi skal have en ændring af serviceloven. Så kunne man måske godt overveje, om man skulle have den her forhånds-diskussion om tingene, når vi ved, at der under alle omstændigheder kommer en revision, men det kan man jo som bekendt ikke forhindre partierne i at få.

Men jeg synes, det er fint, at ministeren i sin tale siger, at det handler om det samlede regelsæt om anvendelse af magt, herunder at se på, hvorledes tekniske hjælpemidler bedst muligt kan benyttes til at opspore f.eks. demente, der har forvildet sig væk; det er jo rigtigt at kigge på det samlede regelsæt.

Så sagde ministeren også forinden, at man vil tale med de kommunale organisationer og handicap- og ældreorganisationer etc., og det synes jeg selvfølgelig er fint. Det, jeg synes er vigtigt, når vi tager den drøftelse, er, at vi også får den her samlede drøftelse af de pågældende situationer, for det er jo et spørgsmål om, hvor meget vi afsætter til omsorg, til personale, og hvor meget vi bruger til tekniske hjælpemidler. Og det er selvfølgelig en eller anden form for balancegang, hvor det nok ikke er så enkelt at finde svaret.

Men man kunne også godt forestille sig, at vi på en eller anden måde skulle kigge på, hvis man nu skal renovere bygninger på et tidspunkt, hvordan man egentlig bygger, hvor udgangen er, og hvad det egentlig er for omstændigheder, vi sætter disse mennesker i. Det kan jo være ældre, men det behøver det ikke at være. Og derfor synes jeg, at det er et samlet kompleks, og der synes jeg altså også, at man skal tage de fysiske rammer med.

Så der er både tale om de fysiske rammer, og der er tale om den omsorg, der er for de ældre, og så er der selvfølgelig tale om at benytte teknologiske hjælpemidler; det er der helt sikkert. Jeg skal i hvert fald ikke være den, der afviser teknologien, men man skal bare være klar over, at den ikke bare skal sættes ind på bekostning af et personligt nærvær og omsorg, og at man, selv om man har teknologien, også tænker fornuftigt, når det drejer sig om de fysiske rammer.

KI. 18:25

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Og så er vi i ordførerrækken kommet til hr. Dennis Flydtkjær som ordfører for forslagsstillerne.

KI. 18:25

(Ordfører for forslagsstillerne)

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg vil gerne sige tak for de mange positive tilkendegivelser, der er kommet i forbindelse med at gøre det lettere at benytte alarm- og pejlesystemer til opsporing af demente. Men jeg er selvfølgelig ked af, at der ikkve var flertal for Dansk Folkepartis forslag.

Demens er jo en alvorlig sygdom, som kan have alvorlige konsekvenser for den demente selv, men også for de pårørende, fordi den demente ubevidst kan bringe sig selv i situationer, hvor han eller hun er til fare for sig selv eller sine omgivelser.

Man kan i dag, som det allerede er nævnt, blive udstyret med et pejle- og alarmsystem på følgende måder: Enten ved, at den demente selv giver samtykke til det, eller ved, at kommunalbestyrelsen kan træffe en afgørelse om brug af alarmsystemer i en afgrænset periode.

Problemet med den sidste måde er jo først og fremmest, som jeg tidligere har nævnt i mine spørgsmål, at man kun kan tildele det i en tidsbegrænset periode, hvilket vi i Dansk Folkeparti ikke synes giver nogen mening. Demens er jo ikke en sygdom, der forsvinder efter f.eks. et halvt år, men derimod – desværre, kan man sige – mange gange bliver værre og værre med årene. Det, vi foreslår, er derfor, at perioden bliver tidsubegrænset, hvilket Ældre Sagen i øvrigt – som jeg også har nævnt – har foreslået i det brev, de har sendt til velfærdsministeren og Socialudvalget den 16. februar i år.

Det andet, vi foreslår, er, at det i fremtiden skal være plejepersonalet, der sammen med de pårørende skal tage beslutningen om, hvorvidt en dement person vil kunne drage nytte af et sådant hjælpemiddel. Det foreslår vi ikke alene for at gøre beslutningsprocessen kortere, men også for at flytte beslutningen til dem, der kender den demente bedst, hvilket gerne skulle betyde, at flere ville benytte dette hjælpemiddel.

Nogle af de spørgsmål, man skal tage hensyn til, inden man udstyrer en dement med et alarm- og pejlesystem, er jo bl.a., hvordan det vil indvirke på den dementes aktiviteter, hvordan det vil påvirke den dementes værdighed, hvordan det vil indvirke på den dementes mulighed for